WARIES NAMENKAART

De Namenkaart van

Isa

Een avontuur door Nederland,
letter voor letter

Uitgeverij Waries

Inhoud

	Een duif aan het raam	4
I	I van Inlaag	8
S	S van Sloot	14
A	A van Akker	20
	De naam van Pluim	25
P	P van Pier	26
L	L van Landtong	31
U	U van Uiterwaarden	36
I	I van Imkerij	41
M	M van Moeras	46
	Alle letters thuis	51
	Wie kwam je tegen?	56
	Oorkonde	58
	Antwoorden	59

Een duif aan het raam

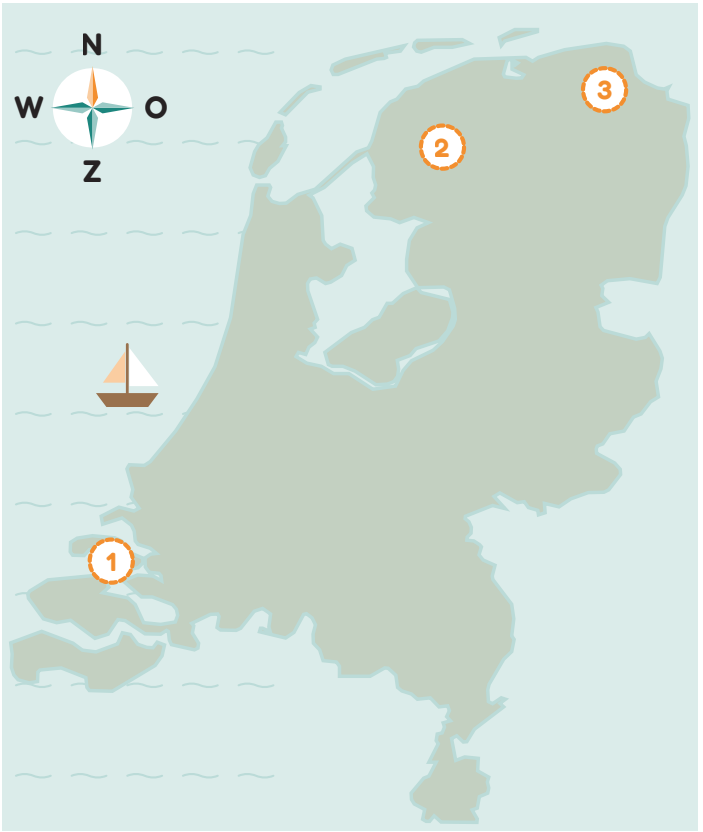
Het was een gewone ochtend. Isa zat aan tafel met een boterham met hagelslag. Toen hoorde Isa iets tegen het raam. Tik. Tik-tik. Op de vensterbank stond een duif. Een grijze duif met een glanzend groen nekje en oranje oogjes.

Aan zijn poot zat een klein kokertje. ‘Roekoe,’ zei de duif. ‘Ben jij Isa?’ Isa liet bijna de boterham vallen. Een duif die praat! ‘Ja,’ zei Isa. ‘Dat ben ik.’ ‘Gelukkig,’ zei de duif, en hij poetste trots een veertje. ‘Ik ben Pluim. Postduif van de Kaartenmaker.

Ik heb post voor jou.’

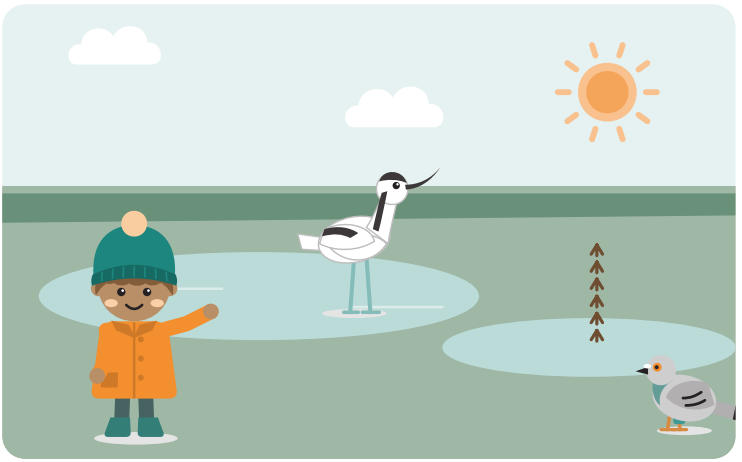
De Namenkaart van

ISA

Elk rondje is een verstopplek. Welke letter zou bij rondje 1 liggen?

I van Inlaag

Ze stonden in Zeeland, vlak achter een hoge dijk. Daar lagen ondiepe plassen in een groen land. ‘Dit is een inlaag,’ zei Pluim. ‘Lang geleden legden mensen hier een extra dijk aan, achter de zeedijk. Voor de zekerheid.

Nu liggen er plassen, en vogels vinden het hier heerlijk.’ Het rook naar zee, al kon je de zee niet zien. Een windje bracht een geur van zout. Er klonk overal vogelgeluid: fluiten, piepen en roepen. ‘Het is hier net een vogelfeest,’ zei Isa.

In een plas liep een vogel die eruitzag alsof hij in zijn mooiste pak liep: wit, met zwarte strepen en een zwart petje. Hij had lange blauwgrijze poten. En zijn snavel... 'Zijn snavel is krom!' zei Isa. 'Omhoog krom!' 'Een kluut,' zei Pluim. 'Let maar op.'

De kluut stapte door het ondiepe water. Hij zwaaide zijn snavel heen en weer door het water, zoals iemand die met een zeis maait. Zwiep, zwiep, zwiep. 'Wat doet hij?' vroeg Isa. 'Hij vangt kleine beestjes,' zei Pluim. 'Hij hoeft niet te kijken. Hij voelt met zijn snavel.'

Isa deed het na met de hand door de lucht. Zwiep, zwiep. 'Ik vang niks,' zei Isa. 'Jij hebt ook geen kluutsnavel,' zei Pluim. Een andere kluut kwam aanlopen en riep: kluut! kluut! 'Hij zegt zijn naam!' zei Isa.

Pluim knikte. 'Sommige vogels doen dat.'

Echt waar!

De kluut

De kluut heeft een snavel die omhoog buigt. Hij maait daarmee heen en weer door het ondiepe water. Zo vangt hij op de tast kleine beestjes.

Zo groot	42 tot 46 centimeter
Eet graag	kleine waterbeestjes, zoals slakjes
Zo herken je hem	zwart-wit, met een omhoog gebogen snavel

Raadsel: wie ben ik?

Ik ben zwart en wit, ik heb lange blauwgrijze poten en een snavel die omhoog buigt. Wie ben ik?

Klopt het? Kijk op p. 59.

L van Landtong

Pluim fladderde van plezier. ‘Nog een letter van míjn naam!’ Isa tikte op het rondje. Woesj! Ze stonden op een landtong: een smal stuk land dat ver het water in stak, als een lange tong.

Aan alle kanten zag je water. Aan het eind stonden een paar oude houten palen. ‘Het lijkt wel of het land zijn tong uitsteekt naar de zee,’ zei Isa. Pluim stak ook zijn tong uit.

Dat lukte niet zo goed met een snavel.

Op de hoogste paal zat een grote zwarte vogel. Hij hield zijn vleugels wijd uit, en hij bewoog niet. Net een vlag. Of een zwarte paraplu. ‘Wat doet hij nou?’ vroeg Isa. ‘Een aalscholver,’ zei Pluim. ‘Hij heeft gedoken naar vis. Nu laat hij zijn vleugels drogen in de zon en de wind.’ ‘Maar hij is toch een watervogel?’ vroeg Isa. ‘Dan wordt hij toch niet nat?’ ‘Zijn veren worden wél nat bij het duiken,’ zei Pluim. ‘Daarom gaat hij daarna zo zitten. Als wasgoed aan de lijn.’

De aalscholver draaide zijn kop. Hij had een haakje aan het puntje van zijn snavel en groene ogen. Toen dook er verderop een tweede aalscholver onder water. Isa wachtte. Hij bleef lang weg. Eindelijk kwam hij boven, met een visje dwars in zijn snavel.

Hup, met de kop naar voren naar binnen. ‘Hij slikt hem in één keer door!’ zei Isa. ‘Zonder kauwen.’ ‘Vogels kauwen niet,’ zei Pluim. ‘Dat zou ik ook niet kunnen.’

